

LIDIJA DIMKOVSKA

## Az élet költészete

(NOBEL NOBEL ELLEN, 2001)

Nem beszélek többé emberi nyelveken. Szabad vagyok,  
mint a fax-üzenet. Olvasható-olvashatatlan, odaér,  
ahová kell. Időben érkezem,  
hogyan bedugjam a térdeket a sütő ajtaján  
s az Krisnaként illatozzon a „Négy évszak” pizzán.  
Meddig lehet visszatartani a denevért bennem,  
hogyan mutatkozzon a vendégek előtt, most, amikor nappal is lát  
(Moszkvában a Fjodorov szemklinikán végzett műtét után),  
és a nagynéném ne keverje össze a retkeket az emberi zsíron  
sült hússal? Ez a kedvenc diétám.  
Szavle azt mondta nekem: nem kell elkészülnöd a sütőben,  
de a NUB<sup>1</sup> katalógusában sem.  
Dolgozni kell azon, hogy megéld!  
Igen? Mennyi munka, Istenem, az embernek még öngyilkosságra sincs ideje.  
A jegyzetfüzet tele van megbeszélte eseményekkel, minden ellenőrzés alatt van,  
csak ellenőrök nincsenek sehol: egész nap eltelik  
a szupermarketben, ahol a szentelt vizes palackokat rendezem.  
Sokat vásárolnak és értékesítenek a metafizikai szabadságot.  
Az én időm még nem jött el. Állok az úton, és várom a telet-nyarat.  
De nem és nem jön. Se hírt nem küld, se haza nem tér.  
A bevándorlók is, ha nem tértek vissza, legalább egy zsák pénzt küldtek.  
Nézd ezeket a kitágult vénákat! A narancsbőrt,  
amit a legdrágább cellulitisz elleni géllal sem kell kisimítani?  
Így fizet a száműzetésnek nevezett költészet? Szemkarikák  
szem nélkül, Pogány asszony Walt Disney karjaiban,  
Párizs ami nem Párizs, amikor nem gondolok rá. Holnap egész nap  
a vallások Szótára előtt térdelek és imádkozom,  
hogyan meghaljon a pap felesége, aki feleségül vesz majd.  
Ha meg kell élnem a messzi öregséget, legalább vegyen feleségül  
az a Pál, aki összekuszálja a húrokat nem csak a korinthusiakét,

---

<sup>1</sup> A szkopjei Nemzeti és Egyetemi Könyvtár rövidítése



de az idegenekét is. Miért is ne, eljön az én időm is!  
 Magas rangú tisztviselők mondták azt. Levettem a szemüvegem  
 hogy egyedül legyek. Hogy fognak nevetni, amikor megértetek!  
 Milyen édes leszek nekik! Mint egy lottó főnyeremény! Csak nem tudom, babáim,  
 hogyan higgyem el nektek, hogy csak játszotok, és nem harapjátok le  
 varázslatos ujjamat?!

## Az élet írásjelei

(FEKETÉN FEHÉREN, 2016)

*„Azokból, akik nem emlékeznek rám  
 létre lehet hozni egy várost.”  
 Joszif Brodskij „Közmondás”*

Otthon.  
 Szülőföld.  
 Nyelv.  
 Genealógia.  
 Személyes és kollektív emlékezet.  
 Archetípusok.  
 Atavizmus.  
 Kivételesség.

Ah, nyomtatási hiba.

Otthon?  
 „Szülőföld”  
 Nyelv!  
 Genealógia:  
 Személyes és kollektív emlékezet...  
 Archetípusok-  
 Atavizmus:  
 Kivételesség.

Az emberekből, akik nem emlékeznek rám, József,  
 nem egyet, három várost hoztak létre,  
 de a lakosok vagy meghaltak, vagy kivándoroltak.  
 Most találkozunk a bevándorlási hivatal ablaka előtt,

a földi és az égi királyság határán.  
Egyik külföldi hasonló a másikhoz,  
így mindannyian együtt töltjük ki nyomtatványt  
továbbadva nekik ugyanazt a tollat.  
Csak az élet írásjeleit  
írja  
tenyérével eltakarva  
mindenki egyedül.



PARASZTUDVAR